

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDOVIMA

Članak 1.

U Zakonu o sudovima (Narodne novine, br. 150/2005, 16/2007 i 113/2008) iza članka 13. dodaje se novi članak 13a. koji glasi:

„Članak 13a.

Specijalizirani sudovi su i upravni sudovi te Visoki upravni sud Republike Hrvatske.“

Članak 2.

Iza članka 14. dodaje se novi članak 14a. koji glasi:

„Članak 14a.

(1) Upravni sudovi ustanovljavaju se za područje jedne ili više županija.
(2) Visoki upravni sud Republike Hrvatske ustanovljava se za područje Republike Hrvatske.“

Članak 3.

U članku 18. stavak 1. iza točke 4. dodaje se nova točka 5. koja glasi:

„5. obavljaju poslove međunarodne pravosudne suradnje s državama članicama Europske unije u postupcima iz svoje nadležnosti.“

Članak 4.

U članku 19. stavku 1. iza točke 4. dodaje se nova točka 5. koja glasi:

„5. obavljaju poslove međunarodne pravosudne suradnje s državama članicama Europske unije u postupcima iz svoje nadležnosti.“

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 6. i 7.

Članak 5.

Iza članka 20. dodaje se novi članak 20a. koji glasi:

„Članak 20a.

(1) Upravni sudovi odlučuju:

1. o tužbama protiv pojedinačnih odluka javnopravnih tijela;
2. o tužbama protiv postupanja javnopravnih tijela;
3. o tužbama protiv upravnih ugovora i izvršavanja upravnih ugovora i
4. u drugim zakonom propisanim slučajevima.“

Članak 6.

Iza članka 23. dodaje se novi članak 23a. koji glasi:

„Članak 23a.

Visoki upravni sud Republike Hrvatske odlučuje:

1. o žalbama protiv presuda upravnih sudova i rješenja protiv kojih je dopuštena žalba;
2. o zakonitosti općih akata;
3. o sukobu nadležnosti između upravnih sudova i
4. u drugim zakonom propisanim slučajevima.“

Članak 7.

Članak 28. mijenja se i glasi:

„Članak 28.

(1) Ako sud iz članka 27. ovoga Zakona utvrdi da je zahtjev podnositelja osnovan, odredit će rok u kojem sud pred kojim je postupak u tijeku mora odlučiti o pravu ili obvezi ili o sumnji ili optužbi za kažnjivo djelo podnositelja zahtjeva, te odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegovog prava na suđenje u razumnom roku.

(2) Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od 3 mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu.

(3) Rješenje suda kojim se odlučuje o zahtjevu za suđenje u razumnom roku dostavlja se strankama, a nakon pravomoćnosti i predsjedniku suda pred kojim je došlo do povrede prava na suđenje u razumnom roku, predsjedniku neposredno višeg suda, Ministarstvu pravosuđa i Ministarstvu financija.

(4) Neposredno viši sud dužan je u roku od tri mjeseca odlučiti o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

(5) Protiv rješenja o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku može se u roku od 15 dana podnijeti žalba Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske žalba se može podnijeti Vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Vijeće je dužno u roku od tri mjeseca odlučiti o žalbi.

(6) Vijeće iz stavka 5. ovoga članka čine tri suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Članove Vijeća imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(7) Ako je pred Europskim sudom za ljudska prava pokrenut postupak za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku i ovaj sud zatražio podatke o pojedinom predmetu, sud pred kojim je u tijeku postupak, dužan je o zahtjevu Europskog suda za ljudska prava obavijestiti predsjednika suda u kojem se postupak vodi, predsjednika neposredno višeg suda i Ministarstvo pravosuđa.“

Članak 8.

U članku 29. stavak 1. točka 6. briše se.

Članak 9.

U članku 37. stavku 1. podstavak 2. briše se.

Članak 10.

U članku 38. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Za upravne sudove osniva se sudačko vijeće pri Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.“

Članak 11.

U članku 39. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase:

„(7) Sudačko vijeće upravnih sudova ima 15 članova, od kojih je 8 članova iz redova sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, a 6 iz reda sudaca upravnih sudova i predsjednik Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(8) U odlučivanju o poslovima sudačkog vijeća koji se odnose na suce županijskih sudova, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske sudjeluju samo članovi sudačkog vijeća iz reda sudaca tih sudova.“

Članak 12.

U članku 41. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Članove sudačkog vijeća upravnih sudova iz reda sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske biraju suci tog suda, a članove iz reda sudaca upravnih sudova biraju suci tih sudova.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 13.

Iza članka 73. dodaje se novi članak 73a. koji glasi:

„Članak 73a.

Za suca može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike, radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, izuzev za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se je dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području kao i stručnim i znanstvenim radovima.“

Članak 14.

U članku 74. stavak 3. iza riječi „trgovačkog“ dodaju se riječi: „i upravnog suda“.

Članak 15.

Iza članka 74. dodaje se novi članak 74a. koji glasi:

„Članak 74a.

(1) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina.

(3) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se je dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području kao i stručnim i znanstvenim radovima.

(4) Prilikom imenovanja sudaca mora se voditi računa o zastupljenosti sudaca pripadnika nacionalnih manjina, sukladno odredbama članka 22. stavka 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

(5) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno sudačko mjesto, imaju se pravo pozivati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.“

Članak 16.

Članak 76. mijenja se i glasi:

„Članak 76.

(1) Suci prekršajnih, općinskih, županijskih, trgovačkih i upravnih sudova, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske se ocjenjuju svake tri godine, u postupku imenovanja na drugi sud, kad se na sudačku dužnost imenuju trajno i kada se kandidiraju za predsjednika suda.

(2) U postupku napredovanja suca, za suca županijskog suda, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i Upravnog suda Republike Hrvatske sudac se ocjenjuje zadnjih pet godina, a za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske sudac se ocjenjuje zadnjih deset godina.

Članak 17.

Članak 77. briše se.

Članak 18.

Članak 78. mijenja se i glasi:

„Članak 78.

(1) U sudu u kojem sudac obnaša sudačku dužnost predsjednik suda utvrđuje za prethodnu kalendarsku godinu ispunjava li sudac svoje sudačke obveze prema kriterijima iz članka 79. ovoga Zakona.

(2) Ako predsjednik suda utvrdi da sudac bez opravdanog razloga nije donio u jednogodišnjem razdoblju broj odluka utvrđen Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili neuredno obnašao sudačku dužnost, dužan je protiv takvog suca pokrenuti stegovni postupak, sukladno Zakonu o državnom sudbenom vijeću, a za predsjednika suda stegovni postupak pokreće predsjednik neposredno višeg suda.

3) Ako predsjednik suda utvrdi da sudac zbog opravdanih razloga nije donio u jednogodišnjem razdoblju broj odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca, dužan je izvijestiti predsjednika neposredno višeg suda koji su to opravdani razlozi.“

Članak 19.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„Članak 79.

Sudačko vijeće ocjenjuje suca prema sljedećim mjerilima:

1. da li je sudac donio broj odluka koje je trebao donijeti na temelju okvirnih mjerila za rad sudaca, pri čemu će se utvrditi rezultat rada po vrstama predmeta, u apsolutnim brojevima i postotku, rad na težim predmetima, te navesti opravdane razloge ako sudac nije donio broj odluka na temelju okvirnih mjerila za rad sudaca,
2. da li je sudac poštovao rokove za donošenje i izradu odluka,
3. kakve su odluke donesene povodom pravnih lijekova (potvrđene, ukinute ili preinačene) u apsolutnom broju, u odnosu na ukupan broj donesenih odluka, u odnosu na broj odluka u predmetima u kojima je izjavljen pravni lijek, te koliko je odluka ukinuto zbog bitnih povreda postupka,
4. da li je sudac sudjelovao u oblicima stručnog usavršavanja u Pravosudnoj akademiji kao predavač ili se stručno usavršavao u raznim oblicima stručnog usavršavanja,
5. da li je sudac sudjelovao u međunarodnim oblicima stručnog usavršavanja,
6. da li je sudac objavljivao znanstvene i stručne radove,
7. da li je sudac završio poslijediplomski specijalistički studij ili poslijediplomski sveučilišni studij i stekao akademski stupanj doktora znanosti,
8. da li je sudac sudjelovao kao nastavnik ili suradnik u nastavi na sveučilišnom diplomskom studiju prava,
9. da li je sudac obavljao poslove mentora radi praćenja rada vježbenika i skrbio o njegovom stručnom obrazovanju ili bio predsjednik odjela,
10. da li je sudac sudjelovao u radu upravnog i programskog vijeća Pravosudne akademije
11. da li je sudac sudjelovao u radu međunarodnih organizacija i misija
12. da li je sudac sudjelovao u radnim tijelima na pripremi nacрта i drugih propisa,
13. da li je sudac upućen na rad u drugi sud u smislu članka 102. i 103. Zakona o sudovima,
14. da li je sudac upućen na rad u Ministarstvo pravosuđa i ocjena njegovog rada u Ministarstvu,
15. da li je kao predsjednik suda uspješno obavljao poslove sudske uprave,
16. ostale aktivnosti i postupke koji omogućuju da se što potpunije utvrdi kako sudac ispunjava svoje sudačke obveze.“

Članak 20.

U članku 80. stavak 1. briše se.

Članak 21.

Članak 81. mijenja se i glasi:

„Članak 81.

Metodologiju izrade ocjene sudaca donosi Državno sudbeno vijeće, uz prethodno mišljenje Vijeća kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj i Opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“

Članak 22.

Članak 82. mijenja se i glasi:

„Članak 82.

(1) Ocjena obnašanja sudačke dužnosti može biti:

1. izvrsno obnaša sudačku dužnost	130 - 150 bodova
2. vrlo uspješno obnaša sudačku dužnost	110 - 130 bodova
3. uspješno obnaša sudačku dužnost	90 - 110 bodova
4. zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost	70 - 90 bodova
5. nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost	manje od 70 bodova

(2) Sudačko vijeće utvrđuje ocjenu koja je rezultat zbroja bodova na temelju metodologije iz članka 81. ovoga Zakona. Ocjena se donosi javnim glasovanjem.“

Članak 23.

U članku 105. stavku 1. iza riječi: „za ministra pravosuđa“ stavlja se zarez (,) i riječ: „ili“ briše se, a iza riječi: „državnog tajnika“ dodaju se riječi: „ili ravnatelja“.

Članak 24.

U članku 106. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Republika Hrvatska tražit će od suca povrat isplaćene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku u smislu članka 27. i 28. ovoga Zakona ako je povreda nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom suca.

(4) Predsjednik suda pred kojim je došlo do povrede prava na suđenje u razumnom roku dužan je nadležnom državnom odvjetništvu dostaviti podatke potrebne za pokretanje postupka iz stavka 3. ovoga članka.“

Članak 25.

U članku 109. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Predsjednika suda imenuje ministar pravosuđa na temelju prijedloga predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“

Članak 26.

U članku 111. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Kandidati su uz prijavu za predsjednika suda dužni podnijeti i svoj program rada za navedeni sud. Program rada objavljuje se na web stranicama Ministarstva pravosuđa.“

Članak 27.

U članku 112. stavci 1. i 3. mijenjaju se i glase:

(1) Na temelju podataka i mišljenja iz članka 111. ovoga Zakona, sudačko vijeće utvrđuje kandidate koji ispunjavaju uvjete za predsjednika suda, daje ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti kandidata i mišljenje o kandidatima.

(3) Mišljenje i ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti sudačko vijeće dostavlja Ministarstvu pravosuđa i predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“

Članak 28.

U članku 119. stavci 4. i 5. mijenjaju se i glase:

„(4) Sudski savjetnik u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske može biti osoba koja ima položen pravosudni ispit i najmanje dvije godine radila kao sudski savjetnik, a viši sudski savjetnik u Vrhovnom sudu može biti osoba koja je najmanje 6 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili bili sudski savjetnik najmanje 8 godina nakon položenog pravosudnog ispita.

(5) Polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike u sudu za koji su primljeni u Državnu školu za pravosudne dužnosnike zapošljavaju se na vrijeme od dvije godine kao viši sudski savjetnici.“

Iza stavka 5 dodaju se novi članci 6., 7. i 8. koji glase:

„(6) Nakon završetka Državne škole za pravosudne dužnosnike, višim savjetnicima iz stavka 5. ovoga članka vrijeme od dvije godine produžuje se do završetka postupka imenovanja za suca.

(7) Ako viši savjetnik iz stavka 5. ovoga članka u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike prestaje mu radni

odnos u sudu u kojem je viši savjetnik primljen kao polaznik Državne škole za pravosudne dužnosnike.

(8) Ako savjetnik i viši savjetnik iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je zaposlen u sudu pohađa Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike nastavlja raditi u sudu u kojem je primljen.“

Članak 29.

Članak 158.a mijenja se i glasi:

„Članak 158.a

Metodologiju izrade ocjene sudaca iz članka 14. ovoga Zakona Državno sudbeno vijeće dužno je donijeti u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.“

Članak 30.

Pravosudni dužnosnici koji su imenovani prema propisima koji su na snazi do 31. prosinca 2012. godine nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 31.

Početak rada upravnih sudova i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske prestaje s radom Upravni sud Republike Hrvatske.

Članak 32.

U članku 35. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 113/2008) iza riječi: „stupaju na snagu 1. studenoga 2009.“ stavlja se točka (.), a riječi: „te odredbe članka 19. stavka 1. točke 4. i članka 29. stavka 1. točke 6. koje stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.“ brišu se.

Članak 33.

Članci 73. i 74. Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 150/2005, 16/2007 i 113/2008) prestaju važiti 31. prosinca 2012. godine.

Članak 34.

(1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama, osim

- članaka 1., 2., 5. i 6. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2012. godine,

- članaka 3. i 4. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji,

- članaka 13. i 15. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. siječnja 2013. godine.

(2) Danom stupanja na snagu članaka iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka prestaju važiti članci 13. stavak 3., 14. stavak 3., 23., 33. stavak 3., 35. stavak 3., 38. stavak 3., 39. stavak 1., 60. stavak 2., 74. stavak 4. i 118. stavak 2. u dijelu koji se odnosi na Upravni sud Republike Hrvatske.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Zakon o sudovima donesen je 21. prosinca 2005. godine (Narodne novine, broj 150/2005). Hrvatski sabor donio je izmjene i dopune ovoga Zakona 9. veljače 2007. godine (Narodne novine, broj 16/2007) i 3. listopada 2008. godine (Narodne novine, broj 113/2008).

U okviru provođenja reforme pravosudnog sustava i njegovo usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije, nužno je izvršiti određene promjene u ovome Zakonu kojima se uređuje djelokrug i nadležnost sudova, sastav sudačkih vijeća upravnih sudova i Visokog upravnog suda, uvjeti za imenovanje sudaca Upravnog i Visokog upravnog suda, kao i uvjete za imenovanje sudaca s obzirom da se kao novina utvrđuje i uvjet da kandidat ima završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Ovaj uvjet primjenjivao bi se od 1. siječnja 2013. godine i to tako da bi se za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda mogla imenovati osoba koja ima, uz opće uvjete (hrvatsko državljanstvo, završeni sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit) i završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Ovim Zakonom također se propisuje i obveza Državnog sudbenog vijeća da donese metodologiju za izradu ocjene obnašanja sudačke dužnosti.

1. S obzirom da je u tijeku reforma upravnog sudovanja i donošenje novog Zakona o upravnim sporovima, kojim je predviđena puna jurisdikcija upravnog suda, sukladno članku 6. stavak 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 18/97, 6/99- pročišćeni tekst, 8/99, 14/2002 i 1/2006), upravno sudovanje biti će u dva stupnja i to; specijalizirani upravni sudovi kao prvostupanjski sudovi i Visoki upravni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud.

Kako ustrojavanje ovih sudova predstavlja novinu i do sada nije bilo obuhvaćeno ovim Zakonom, nužno je odredbe o upravnim sudovima i Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, kao i njihovu nadležnost urediti upravo Zakonom o sudovima. Također zbog ove novine kojom se dograđuje ovaj Zakon, potrebno je dograditi i odredbe o sudačkim vijećima upravnog suda, kao i odredbe o sudačkom vijeću Visokog upravnog suda.

2. Vlada Republike Hrvatske 19. prosinca 2008. godine donijela je zaključak kojim se prihvaća Strateška studija za izradu jedinstvenih, objektivnih i transparentnih kriterija za ulazak u sudačku i državnoodvjetničku profesiju i osnivanje Državne škole za pravosudne dužnosnike.

Državna škola za pravosudne dužnosnike osniva se radi postizanja veće profesionalizacije sudaca i državnih odvjetnika odnosno njihovih zamjenika, stjecanja stručnih znanja i vještina potrebnih za obnašanje ovih funkcija i napredovanje u njihovoj karijeri, a čime se prvenstveno osigurava načelo neovisnosti pravosudnih dužnosnika.

S tim u svezi ovim Zakonom potrebno je propisati i uvjete koje kandidati za suce moraju ispunjavati i to posebno kada se prvi puta imenuju za suca. Prema ovom konačnom prijedlogu kandidati za suce obavezno moraju imati završenu Državnu školu

za pravosudne dužnosnike kako bi mogli biti imenovani za suce. Nakon položenog pravosudnog ispita kandidati se javljaju na oglas za prijem u Državnu školu za pravosudne dužnosnike, pristupaju prijemnom ispitu za upis u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i nakon uspješno završene Državne škole imenuju se za suca. Ove odredbe primjenjivat će se od 1. siječnja 2013. godine nakon što prva generacija polaznika Državne škole za pravosudne dužnosnike završi Državnu školu.

3. S obzirom da se ovim Prijedlogom zakona u članku 73a. i 74a., kao uvjet za imenovanje sudaca propisuje da kandidati za suca moraju imati završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike i da se ove odredbe primjenjuju od 1. siječnja 2013. godine, do tada će se primjenjivati odredbe članka 74. sadašnjeg Zakon o sudovima. Suci koji su imenovani prema propisima koji su na snazi do 1. siječnja 2013. godine nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike, što znači da nastavljaju obnašati sudačku dužnost.

4. Ovim izmjenama i dopunama Zakona o sudovima predlažu se u članku 79. Zakona o sudovima jedinstvena i objektivna mjerila na temelju kojih sudačka vijeća ocjenjuju rad sudaca u proteklom razdoblju. Primjenom ovako razrađenih mjerila sudačka vijeća moći će sa većom objektivnošću ocijeniti rad suca i time se otklanjaju svaki mogući subjektivizmi u donošenju ocjene o radu suca. Ovo je upravo važno radi utvrđivanja kvalitete obnašanja sudačke dužnosti, a što je pretpostavka za napredovanje u sudačkoj karijeri odnosno postignuta ocjena koju sudac dobiva za svoj rad Državnom sudbenom vijeću omogućuje objektivnan uvid u njegov rad.

Radi postizanja što veće transparentnosti ocjenjivanja rada sudaca, ovim Zakonom propisuje se da će Državno sudbeno vijeće, uz prethodno mišljenje Vijeća kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u RH, utvrditi metodologiju za izradu ocjene rada sudaca. Također se ovim Zakonom propisuje kojom ocjenom sudačko vijeće može ocijeniti rad suca.

Ovim Prijedlogom zakona propisuje se i obveza da kandidati za predsjednika suda uz svoju prijavu moraju dostaviti i program rada za navedeni sud. Kod imenovanja predsjednika suda uzima se u obzir ocjena kandidata o obnašanju sudačke dužnosti.

Isto tako predlaže se da predsjednika suda imenuje ministar pravosuđa na prijedlog predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a ne kao što je bilo do sada na prijedlog sudačkog vijeća.

5. U Prijedlogu ovoga zakona predlaže se izmjena članka 119. stavak 4. i 5. na način da se propisuju uvjeti za sudskog savjetnika i višeg sudskog savjetnika u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, kao i da polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike imaju status višeg sudskog savjetnika u sudu u kojem su primljeni u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

6. Početkom rada upravnih sudova i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske prestat će s radom Upravni sud Republike Hrvatske.

7. S obzirom da će se odredbe članka 13. i 15. ovoga Zakona primjenjivati od 1. siječnja 2013. godine, a koje se odnose na uvjete za imenovanje sudaca, sadašnje odredbe

članka 73. i 74. Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 150/2005, 16/2007 i 113/2008) primjenjivat će se do 31. prosinca 2012. godine.

II. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. - ovim člankom u Zakonu o sudovima dodaje se novi članak 13a. kojim se propisuje da su specijalizirani sudovi i upravni sudovi i Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

S obzirom da članak 6. stavak 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda obvezuje da se sudski postupak mora voditi samo pred sudom pune jurisdikcije odnosno da sud mora provesti usmenu i javnu raspravu, upravno sudovanje potrebno je u Republici Hrvatskoj uskladiti s navedenom Konvencijom. Stoga je u pripremi prijedlog novog Zakona o upravnim sporovima kojim se propisuje da će se postupak u upravnoj stvari voditi pred specijaliziranim upravnim sudom kao prvostupanjskim sudom i pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, kao drugostupanjskim sudom. Stoga je bilo nužno i ovim Zakonom propisati upravne sudove i Visoki upravni sud Republike Hrvatske kao specijalizirane sudove.

Članak 2. – ovim člankom dodaje se novi članak 14a. kojim se određuje da se upravni sudovi ustanovljavaju za područje jedne ili više županija, a Visoki upravni sud Republike Hrvatske ustanovljava se za područje Republike Hrvatske.

Članci 3. i 4. – u članku 18. stavak 1. ovoga Zakona dodaje se nova točka 5. kojom se proširuje nadležnost općinskih sudova i to na način da općinski sudovi obavljaju i poslove međunarodne pravosudne suradnje s državama članicama Europske unije u postupcima iz svoje nadležnosti. U članku 19. stavku 1. ovoga Zakona također se dodaje stavak 5. kojim se proširuje nadležnost županijskih sudova sa obavljanjem poslova međunarodne pravne suradnje s državama Europske unije u postupcima iz svoje nadležnosti. Navedeno se predlaže iz razloga jer je pojam međunarodne pravne suradnje s državama članicama Europske unije, sukladno pravnoj stečevini, širi od poslova međunarodne pravne pomoći kako je to sada propisano člankom 18. odnosno člankom 19. Zakona o sudovima.

Međunarodna pravosudna suradnja u građanskim i kaznenim stvarima u državama članicama EU odnosno odredbe posebnih propisa koji uređuju postupke međunarodne pravosudne suradnje s državama članicama EU primjenjivat će se s danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Međunarodna pravna pomoć na način na koji se pruža sada, pružati će se i dalje, ali samo u odnosu na treće države. Postupci prema državama članicama EU i trećim državama će se razlikovati.

Članak 5. – ovim člankom dodaje se novi članak 20a. kojim se propisuje nadležnost upravnih sudova.

Članak 6. - ovim člankom dodaje se novi članak 23a. kojim se propisuje nadležnost Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

Članak 7. – ovim člankom mijenja se članak 28. Zakona o sudovima te se propisuje da će neposredno viši sud temeljem zahtjeva za suđenje u razumnom roku odrediti primjereni rok u kojem je sud pred kojim se vodi postupak dužan postupiti, a također će i odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zahtjeva. Rješenje suda kojim se odlučuje o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku dostavlja se strankama, a nakon pravomoćnosti i predsjedniku suda u kojem je došlo do povrede prava na suđenje u razumnom roku, predsjedniku neposredno višeg suda, kao i Ministarstvu pravosuđa i Ministarstvu financija. Ovim člankom propisuju se rokovi u kojima je neposredno viši sud dužan odlučiti o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, kao i rok za postupanje po žalbi o kojoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.

Članak 8. – ovim člankom briše se u članku 29. stavak 1. točka 6. koja glasi: „obavljanje poslova vezanih za odašiljanje, primanje i izvršenje Europskog uhidbenog naloga i naloga za osiguranje imovine i dokaza“. Ove poslovi ne može obavljati sudska uprava, već obavljanje poslova vezano uz Europski uhidbeni nalog biti će uređeno posebnim zakonom.

Članak 9. – u članku 37. stavku 1. podstavak 2. briše se, jer sudačka vijeća donose ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti temeljem utvrđene Metodologije za izradu ocjene o radu sudaca koje donosi Državno sudbeno vijeće, te nije potrebno da sudačko vijeće daje mišljenje o radu suca jer je ono već sadržano u ocjeni obnašanja sudačke dužnosti.

Članak 10., 11. i 12. – ovim člankom dodaje se u članku 38. novi stavak 4. kojim se propisuje da se za upravne sudove osniva sudačko vijeće pri Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, a u članku 39. dodaju se novi stavci 7. i 8. kojim se propisuje sastav sudačkih vijeća upravnih sudova i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Članove sudačkog vijeća upravnih sudova iz reda sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske biraju suci toga suda, a članove iz reda sudaca upravnih sudova biraju suci tih sudova.

Članak 13. – ovim člankom uvodi se u Zakon o sudovima novina jer se propisuje da za suca može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike, radno iskustvo u skladu sa zakonom. Također se propisuje izuzetak kod uvjeta za imenovanje suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se je dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 14. – u članku 74. stavak 3. iza riječi: „trgovačkog“ dodaju se riječi: „upravnog suda“. Ovom odredbom propisuju se da osoba koja se imenuje za suca upravnog suda mora ispunjavati iste uvjete kao i osoba koja se imenuje za suca trgovačkog suda.

Članak 15. – ovim člankom dodaje novi članak 74a. kojim se propisuju novi uvjeti za imenovanje sudaca i to tako da će za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda imenovati osoba koja mora imati završenu Državnu školu za pravosudne dužnosnike. U stavku 2. ovoga članka propisuje se potrebno radno iskustvo koje mora imati pravosudni dužnosnik da bi mogao biti imenovan sucem županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Odredba ovoga članka stupit će na snagu 1. siječnja 2013. godine, a do tada će se suci imenovati sukladno članku 74. Zakona o sudovima.

Članak 16. – ovim člankom propisuje se da se članak 76. mijenja na način da se suci ocjenjuju svake tri godine, u postupku imenovanja na drugi sud, i kada se na sudačku dužnosti imenuje trajno. Ocjenjivanje suca obavezno je i kada se sudac kandidira za predsjednika suda. U postupku napredovanja suca za viši sud tj. za županijski, Visoki prekršajni Republike Hrvatske, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i Upravni sud Republike Hrvatske, rad suca se ocjenjuje u zadnjih pet godina, a kada se sudac kandidira za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske njegov se rad ocjenjuje u zadnjih deset godina.

Članak 17. – ovim člankom briše se članak 77. ovoga Zakona jer su odredbe o ispunjavanju sudačkih obveza ugrađene u Metodologiju za izradu ocjene sudaca koju donosi Državno sudbeno vijeće.

Članak 18. – ovim člankom mijenja se članak 78. ovoga Zakona i to tako da se propisuje obveza predsjednika suda da utvrđuje za prethodnu kalendarsku godinu da li ispunjava sudac svoje sudačke obveze sukladno ovome Zakonu. Ako predsjednik suda utvrdi da sudac bez opravdanog razloga nije u jednogodišnjem razdoblju donio broj odluka utvrđen okvirnim mjerilima za rad sudaca ili neuredno obnaša sudačku dužnost dužan je protiv takvog suca pokrenuti stegovni postupak sukladno Zakonu o Državnom sudbenom vijeću. Ako predsjednik suda utvrdi da sudac iz opravdanih razloga nije donio u jednogodišnjem razdoblju broj odluka utvrđenih okvirnim mjerilima za rad sudaca dužan je o tome izvijestiti predsjednika neposredno višeg suda.

Članak 19. i 20. - ovim člankom mijenja se članak 79. ovoga Zakona na način da se ovim člankom propisuju detaljna mjerila na temelju kojih sudačko vijeće ocjenjuje suca u obnašanju sudačke dužnosti. U članku 80. stavak 1. briše se jer su izmijenjenim člankom 79. utvrđena mjerila na temelju kojih sudačko vijeće ocjenjuje rad suca, te nije potrebno posebno propisivati da sudačko vijeće pri ocjeni obnašanja sudačke dužnosti uzima u obzir rezultate rada suca, kao i druge isprave u svezi s radom suca.

Članak 21. – ovim člankom mijenja se članak 81. ovoga Zakona na način da se propisuje da Metodologiju za izradu ocjene sudaca donosi Državno sudbeno vijeće, uz prethodno mišljenje Vijeća kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj i Opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Ovom odredbom stavlja se u zadatak Državnom sudbenom vijeću da donese Metodologiju za izradu ocjene sudaca.

Članak 22. – člankom 82. ovoga Zakona propisuje se ocjena obnašanja sudačke dužnosti, stupnjevanjem od najviše ocjene da sudac „izvrsno obnaša sudačku dužnost“ do najniže ocjene „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“. Posebno su propisani bodovi za svaku ocjenu posebno te da sudačko vijeće utvrđuje ocjenu koja je rezultat zbroja bodova na temelju Metodologije za izradu ocjene sudaca iz članka 81. ovoga Zakona.

Članak 23. – u članku 105. stavku 1. dodaju se riječi „ili ravnatelj“, kako bi sucu koji je imenovan za ravnatelja u Ministarstvu pravosuđa sudačka dužnost mirovala dok obnaša dužnost na koju je imenovan.

Članak 24. – ovim člankom dodaju se novi stavci 3. i 4. članka 106. Zakona o sudovima. Ovim stavicima propisuje se da će Republika Hrvatska tražiti od suca povrat isplaćene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima, ako je povreda nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom suca. Predsjednik suda pred kojim je došlo do povrede prava na suđenje u razumnom roku dužan je nadležnom državnom odvjetništvu dostaviti podatke potrebne za pokretanje postupka u svezi povreda prava na suđenje u razumnom roku.

Članak 25. – u članku 109. stavak 3. mijenja se pa se propisuje da predsjednika suda imenuje ministar pravosuđa, a na prijedlog predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Naime, do sada je predsjednika suda imenovao ministar pravosuđa između kandidata koje je predlagalo sudačko vijeće. Ovom izmjenom predlaže se da predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske predlaže ministru kandidata za predsjednika suda.

Članak 26. – u članku 111. dodaje se novi stavak 5. kojim se propisuje da kandidati za predsjednika suda uz svoju prijavu dužni su podnijeti i svoj program rada za navedeni sud.

Članak 27. – u članku 112. mijenja se stavak 1. pa se propisuje da sudačko vijeće utvrđuje kandidate koji ispunjavaju uvjete za predsjednika suda, daje ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti za kandidata i mišljenje o kandidatima za predsjednika suda. Isto tako mijenja se stavak 3. na način da mišljenje i ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti sudačko vijeće dostavlja Ministarstvu pravosuđa, a i predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, budući da ovim predloženim izmjenama Zakona predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske predlaže Ministarstvu pravosuđa kandidata za predsjednika suda.

Članak 28. – u članku 119. mijenjaju se stavci 4. i 5. kojima se propisuju uvjeti koje mora ispunjavati sudski savjetnik i viši sudski savjetnik u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. U stavku 5. ovoga članka propisuje se da polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike imaju status višeg sudskog savjetnika i da se zapošljavaju na vrijeme od dvije godine. U novom stavku 6. propisuje se da se rok od dvije godine iz stavka 5. ovoga članka produžuje do završetka postupaka imenovanja polaznika državne škole za pravosudne dužnosnike za suca. U novom stavku 7. propisuje se da ako polaznik

Državne škole ne završi Državnu školu da mu prestaje radni odnos u sudu u kojem je primljen kao viši savjetnik. S obzirom da Državnu školu mogu pohađati i savjetnici i viši savjetnici koji su već zaposlenici u sudu, oni nastavljaju raditi u sudu u kojem su primljeni i ako u propisanom roku ne završe Državnu školu.

Članak 29. – ovim člankom mijenja se članak 158a. tako da se propisuje da je Državno sudbeno vijeće dužno u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu donijeti Metodologiju izrade ocjene sudaca .

Članak 30. – ovim člankom propisuje se da suci koji su imenovani prema propisima koji su na snazi do 31. prosinca 2012. godine nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Ovo proizlazi iz činjenice da će prva generacija polaznika Državne škole za pravosudne dužnosnike završiti školu tijekom 2012. godine, te će se od 1. siječnja 2013. godine primjenjivati nove odredbe ovoga Zakona za imenovanje sudaca.

Članak 31. – ovim člankom propisuje da će početkom rada upravnih sudova i Visokog upravnog suda prestati sa radom Upravni sud Republike Hrvatske.

Članak 32. – ovim člankom propisuje se da se u članku 35. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 113/2008) iza riječi: „stupaju na snagu 1. studenoga 2009.“ stavlja se točka (.), a riječi: „te odredbe članka 19. stavka 1. točke 4. i članka 29. stavka 1. točke 6. koje stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.“ brišu se.

Članak 33. – ovim člankom propisuje se da članci 73. i 74. Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 150/2005, 16/2007 i 113/2008) prestaju važiti 31. prosinca 2012. godine, jer odredbe članka 11. i 13. ovoga Zakona stupaju na snagu 1. siječnja 2013. godine. Ovim odredbama propisuju se novi uvjeti za imenovanje sudaca.

Članak 34. – ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovog Zakona i objava u Narodnim novinama, kao i odredbe koje će se primjenjivati do 1. siječnja 2012. godine, kao i odredbe koje se primjenjuju od 1. siječnja 2013. godine odnosno koje odredbe stupaju na snagu pristupanjem Republike Hrvatske Europskoj uniji. Također se propisuje da odredbe Zakona o sudovima koje se odnose na Upravni sud Republike Hrvatske prestaju važiti početkom rada upravnih sudova i Visokog upravnog suda.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za potrebe ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2009. godinu. U Državnom proračunu za 2010. i 2011. godinu osigurat će se sredstva za rad Pravosudne akademije kao samostalne institucije, sukladno prijedlogu Zakona o Pravosudnoj akademiji.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Konačni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima razlikuje se od Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima koji je bio na prvom čitanju u Hrvatskom saboru u tome što su pojedine primjedbe zastupnika i nadležnih odbora Hrvatskog sabora na navedeni tekst usvojene i ugrađene u Konačni prijedlog Zakona.

Primjedbe i prijedlozi izneseni u saborskoj raspravi odnosili su se na nadležnost Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske i to da ovaj sud ne može biti nadležan za odlučivanje ustavnosti i zakonitosti općih akata već samo za odlučivanje zakonitosti općeg akta. Ocjena ustavnosti u nadležnosti je Ustavnog suda Republike Hrvatske. Također je iznesena primjedba da se preispita odredba kojom se propisuje da o tužbama protiv odluka o imenovanju sudaca, imenovanju i razrješenju predsjednika sudova, zamjenika državnih odvjetnika i javnih bilježnika odlučuje Visoki upravni sud. Predloženo je da se u članku 11. kojim se utvrđuju uvjeti za imenovanje suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske odredi što se smatra pod pojmom „ugledni pravnik“ odnosno da se razrade kriteriji na temelju kojih bi se moglo odrediti što se pod pojmom „ugledni pravnik“ podrazumijeva.

S obzirom da su primjedbe nadležnih Odbora Hrvatskog sabora, kao i zastupnika, prihvaćene, Konačni prijedlog Zakona nomotehnički je uređen i izmijenjene su pojedine njegove odredbe i to kako slijedi:

Predloženi članak 5. ovoga Zakona kojim se utvrđivala nadležnost upravnih i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske podijeljen je u članak 5. i članak 6. ovoga Zakona jer Zakon o sudovima posebno određuje nadležnost prvostupanijskih sudova, a posebno određuje nadležnost drugostupanijskih sudova, te je u članku 5. utvrđena nadležnost upravnih sudova.

U članku 6. konačnog prijedloga Zakona kojim se dodaje članak 23a. iz nadležnosti Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izostavljena je kao nadležnost odlučivanje o ustavnosti općih akata i uvažena je primjedba da prvostupanijski upravni sudovi rješavaju o tužbama protiv odluka o imenovanju sudaca, o imenovanju i razrješenju predsjednika sudova, zamjenika državnog odvjetnika i javnog bilježnika.

U Konačnom prijedlogu Zakona dodaje se članak 7. Ovim člankom dodaje se članku 28. novi stavak 3. kojim se propisuje da kada o zahtjevu o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku nadležni neposredno viši sud odredi rok sudu pred kojim se vodi postupak, rok u kojem mora provesti postupak, ovaj sud dužan je o poduzetome obavijestiti predsjednika suda u kojem se postupak vodi kao i predsjednika neposredno višeg suda. Ovom odredbom želi se otkloniti nepridržavanje roka kojeg je u postupku o zahtjevu o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku dao neposredno viši sud. S obzirom da uz određivanje roka neposredno viši sud određuje i primjerenu naknadu koja pripada

podnositelju zahtjeva zbog povrede njegova prava na suđenje u razumnom roku, pridržavanje danog roka predstavlja obvezu suda, kako bi se izbjeglo ponovno odugovlačenje u postupanju u konkretnom predmetu.

U članku 13. kojim se dodaje novi članak 73a. određeno je što se smatra „ugledni pravnik“ tako da se pod „ugledni pravnik“ podrazumijeva da je to diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom i 20 godina radnog iskustva koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

U članku 19. Konačnog prijedloga ovoga Zakona posebno su navedeni objektivni kriteriji za ocjenjivanje suca odnosno kriteriji na temelju kojih će Sudačko vijeće ocijeniti rad svakog pojedinog suca.

U članku 22. Konačnog prijedloga ovoga Zakona propisuje se ocjena obnašanja sudačke dužnosti, stupnjevanjem od najviše ocjene da sudac „izvršno obnaša sudačku dužnost“ do najniže ocjene „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“. Posebno su propisani bodovi za svaku ocjenu posebno te da sudačko vijeće utvrđuje ocjenu koja je rezultat zbroja bodova na temelju Metodologije za izradu ocjene sudaca iz članka 81. ovoga Zakona.

U članku 26. Konačnog prijedloga ovoga Zakona kojim se stavci 4. i 5. mijenjaju i dodaju novi stavci 6., 7. i 8. propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati sudski savjetnik i viši sudski savjetnik u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. U stavku 5. ovoga članka propisuje se da polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike imaju status višeg sudskog savjetnika i da se zapošljavaju na vrijeme od dvije godine. U novom stavku 6. propisuje se da se rok od dvije godine iz stavka 5. ovoga članka produžuje do završetka postupaka imenovanja polaznika državne škole za pravosudne dužnosnike za suca. U novom stavku 7. propisuje se da ako polaznik Državne škole ne završi Državnu školu da mu prestaje radni odnos u sudu u kojem je primljen kao viši savjetnik. S obzirom da Državnu školu mogu pohađati i savjetnici i viši savjetnici koji su već zaposlenici u sudu, oni nastavljaju raditi u sudu u kojem su primljeni i ako u propisanom roku ne završe Državnu školu.

S obzirom da se ovim Konačnim prijedlogom propisuju novi uvjeti za imenovanje sudaca koji će se primjenjivati od 1. siječnja 2013. godine, a prijedlogom posebnog Zakona o Pravosudnoj akademiji, kao i prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću, uređuje se postupak imenovanja sudaca sukladno novim objektivnim i transparentnim kriterijima, valjalo je i ovaj Konačni prijedlog zakona uskladiti s Prijedlogom zakona o Pravosudnoj akademiji i Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 18.

(1) Pored nadležnosti propisane drugim zakonima, općinski sudovi rješavaju:

1. izvanparnične i ovršne predmete, ako rješavanje tih stvari nije povjereno drugom sudu,
2. ostavinske predmete, zemljišnoknjižne predmete i vode zemljišne knjige,
3. o priznanju i ovrsi odluka stranih sudova,
4. obavljaju poslove međunarodne pravne pomoći u postupcima iz svoje nadležnosti.

(2) Općinski sudovi rješavaju u svim predmetima iz članka 3. stavka 2. ovoga Zakona koji nisu stavljeni u djelokrug nekoga drugog suda ili javnog bilježnika.

(3) U kaznenim predmetima protiv vojnih osoba, vojnih službenika i vojnih namještenika u službi u oružanim snagama za kaznena djela u obavljanju službe, za kaznena djela iz nadležnosti općinskih sudova, sude općinski sudovi s potpunom nadležnošću.

Članak 19.

Pored nadležnosti propisane drugim zakonima županijski sudovi u ostalim predmetima rješavaju:

1. provode istražni i javnobilježnički disciplinski postupak zbog disciplinskih prijestupa i odlučuju o tim prijestupima u prvom stupnju, kad je to određeno zakonom,
2. odlučuju o žalbama protiv odluka u disciplinskim postupcima zbog neurednosti javnih bilježnika kad je to određeno zakonom,
3. provode i pružaju podršku svjedocima i žrtvama na sudu,
4. obavljaju poslove međunarodne pravne pomoći u postupcima iz svoje nadležnosti,
5. provode izvršenje strane kaznene odluke,
6. obavljaju i druge poslove određene zakonom.

Članak 28.

(1) Ako sud iz članka 27. ovoga Zakona utvrdi da je zahtjev podnositelja osnovan, odredit će rok u kojem sud pred kojim je postupak u tijeku mora odlučiti o pravu ili obvezi ili o sumnji ili optužbi za kažnjivo djelo podnositelja zahtjeva, te odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegovog prava na suđenje u razumnom roku.

(2) Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od 3 mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu.

(3) Protiv rješenja o zahtjevu za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku može se u roku od 15 dana podnijeti žalba Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske žalba nije dopuštena ali se može pokrenuti ustavna tužba.

IV. UNUTARNJE USTROJSTVO SUDOVA

1. Sudska uprava

Članak 29.

Poslovi sudske uprave obuhvaćaju:

1. osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje suda,
2. skrb o urednom i pravodobnom obavljanju poslova u sudu,
3. poslove pozivanja i raspoređivanja sudaca porotnika,
4. poslove u svezi sa stalnim sudskim procjeniteljima, tumačima i vještacima,
5. poslove provođenja i pružanja podrške svjedocima i žrtvama
6. poslove upućivanja zamolnica za pravnu pomoć i odašiljanje, primanje i izvršenje Europskog uhidbenog naloga i naloga za osiguranje imovine i dokaza.
7. poslove ovjere isprava namijenjenih uporabi u inozemstvu,
8. poslove u svezi s predstavkama stranaka na rad suda,
9. stručne poslove u svezi s ostvarivanjem dužnosti i prava službenika i namještenika u sudu,
10. skrb o stručnom usavršavanju sudaca, sudskih savjetnika, sudačkih vježbenika i drugih službenika i namještenika u sudu,
11. vođenje statistike, financijsko-materijalno poslovanje suda,
12. davanje obavijesti o radu suda i druge poslove propisane zakonom i pravilnikom o unutarnjem poslovanju sudova (u daljnjem tekstu: Sudski poslovnik).

3. Sudačko vijeće

Članak 37.

(1) Sudačko vijeće:

- daje ocjenu obnašanja sudačke dužnosti,
- daje mišljenje o kandidatima za suce u sudovima iz svoga djelokruga,
- predlaže kandidate za predsjednike sudova,
- obavlja druge poslove određene ovim Zakonom i Sudskim poslovnikom.

(2) Sudačka vijeća dužna su podnositi izvješća o svome radu sucima sudova koji su ih izabrali najmanje jednom godišnje, a po potrebi ih i na druge načine obavještavati o obavljanju poslova iz svoje nadležnosti.

Članak 38.

(1) Sudačko vijeće osniva se za županijski sud i općinske sudove s područja tog županijskoga suda, pri županijskom sudu.

(2) Za trgovačke sudove osniva se sudačko vijeće pri Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, a za prekršajne sudove pri Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske.

(3) Poslove sudačkog vijeća za Upravni sud Republike Hrvatske i Vrhovni sud Republike Hrvatske obavlja sjednica svih sudaca svakog od tih sudova.

Članak 39.

- (1) Sudačko vijeće čine izabrani suci, predsjednik županijskog suda, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Upravnog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda Republike Hrvatske po položaju.
- (2) Sudačko vijeće županijskog suda ima 15 članova, od kojih je 8 članova iz reda sudaca županijskog suda, 6 iz reda sudaca područnih općinskih sudova i predsjednik županijskog suda.
- (3) Ako županijski sud, zajedno s područnim općinskim sudovima ima manje od 50 sudaca, sudačko vijeće ima 9 članova, od kojih je 5 članova iz reda sudaca županijskog suda, a 3 iz reda sudaca područnih općinskih sudova i predsjednik županijskog suda.
- (4) Ako županijski sud ima manje od 6 sudaca predsjednik suda i svi suci županijskog suda su članovi sudačkog vijeća, a 2 suca su članovi s područnih općinskih sudova.
- (5) Sudačko vijeće trgovačkih sudova ima 15 članova, od kojih je 8 članova iz reda sudaca Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, a 6 iz reda sudaca trgovačkih sudova i predsjednik Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske.
- (6) Sudačko vijeće prekršajnih sudova ima 15 članova, od kojih je 8 članova iz redova Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, a 6 iz reda sudaca prekršajnih sudova i predsjednik Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske.

Članak 41.

- (1) Članove sudačkih vijeća iz reda sudaca županijskog suda biraju suci županijskog suda, a članove sudačkih vijeća iz reda sudaca općinskog suda svi suci općinskih sudova s područja županijskog suda.
- (2) Članove sudačkog vijeća trgovačkih sudova iz reda sudaca Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, odnosno Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske biraju suci tog suda, a članove iz reda sudaca trgovačkih sudova, odnosno prekršajnih sudova suci tih sudova.
- (3) Nijedan općinski sud, trgovački sud i prekršajni sud ne može u sudačkom vijeću imati više od tri člana iz svojih redova.

Članak 74.

- (1) Za suca prekršajnog i općinskog suda može biti imenovana osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u sudu ili u drugim pravosudnim tijelima najmanje dvije godine, odnosno bila odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni nastavnik ili suradnik na području pravnih znanosti najmanje dvije godine.
- (2) Za suca prekršajnog i općinskog suda može biti imenovana i osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine.
- (3) Za suca trgovačkog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik, odnosno bila savjetnik u sudu ili drugim pravosudnim tijelima, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni nastavnik ili suradnik na području pravnih znanosti najmanje četiri godine, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita najmanje šest godina.
- (4) Za suca županijskog suda, Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske i Upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina, ili je bila

sudski savjetnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni profesor, odnosno docent pravnih znanosti najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik ili javni bilježnik.

(6) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog staža.

(7) Prilikom imenovanja sudaca mora se voditi računa o zastupljenosti sudaca pripadnika nacionalnih manjina, sukladno odredbama članka 22. stavka 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

(8) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno sudačko mjesto, imaju se pravo pozivati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

VIII. PRAVA I DUŽNOSTI SUDACA

Članak 76.

Rad sudaca prati se:

- a) utvrđivanjem ispunjava li sudac svoje sudačke obveze, i
- b) ocjenjivanjem sudaca.

1. Ispunjavanje sudačkih obveza

Članak 77.

U sudu u kojem sudac obnaša sudačku dužnost predsjednik suda utvrđuje za prethodnu kalendarsku godinu:

1. je li sudac donio broj odluka koje je trebao donijeti na temelju okvirnih mjerila za rad sudaca, pri čemu će se utvrditi rezultat rada po vrstama predmeta, u apsolutnim brojevima i postotku, te navesti opravdane razloge ako sudac nije donio broj odluka na temelju okvirnih mjerila za rad sudaca,
2. je li sudac poštovao rokove za donošenje i izradu odluka,
3. kakve su odluke donesene u žalbenom postupku (potvrđene, ukinute ili preinačene), u apsolutnom broju, i u odnosu na ukupan broj donesenih odluka, te koliko je odluka ukinuto zbog bitnih povreda postupka,
4. je li sudac sudjelovao u oblicima stručnog usavršavanja u Pravosudnoj akademiji, u postdiplomskim studijima, u kojima i kako, kao sudionik-polaznik ili kao predavač, je li objavljivao znanstvene i stručne radove ili sudjelovao kao nastavnik ili suradnik u nastavi na sveučilišnom diplomskom studiju prava, je li sudjelovao u radnim tijelima za pripremu nacрта propisa, te da li je upućen na rad u viši sud u smislu članka 103. i 104. ovoga Zakona. U takvim slučajevima sudac je najkasnije do 31. prosinca kalendarske godine dužan pisano izvijestiti predsjednika suda o obliku i trajanju aktivnosti,
5. ostale aktivnosti i postupke koji omogućuju da se što potpunije utvrdi kako sudac ispunjava svoje sudačke obveze.

Članak 78.

Ako predsjednik suda utvrdi da sudac bez opravdanog razloga nije donio u jednogodišnjem razdoblju broj odluka utvrđen Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili neuredno obnašao sudačku dužnost, dužan je protiv takvog suca pokrenuti stegovni postupak, sukladno Zakonu o državnom sudbenom vijeću, a za predsjednika suda stegovni postupak pokreće predsjednik neposredno višeg suda.

2. Ocjenjivanje sudaca

Članak 79.

- (1) Sudačko vijeće ocjenjuje suca u skladu s mjerilima iz članka 77. ovoga Zakona.
- (2) Sudačko vijeće ocjenjuje suca u postupku imenovanja na drugi sud, kada se na sudačku dužnost imenuje trajno i kada se kandidira za predsjednika suda.
- (3) Sudačko vijeće dostavlja ocjenu o obnašanju sudačke dužnosti Državnom sudbenom vijeću i Ministarstvu pravosuđa u postupku imenovanja suca u drugi sud i kada se sudac imenuje na sudačku dužnost trajno.

Članak 80.

- (1) Sudačko vijeće pri ocjeni obnašanja sudačke dužnosti uzima u obzir rezultate rada suca iz članka 76. ovoga Zakona, te druge isprave koje su u vezi s radom suca.
- (2) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, na postupanje sudačkog vijeća i vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz članka 87. ovoga Zakona, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 81.

Metodologiju izrade ocjene utvrdit će vijeće kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj. Tom vijeću predsjedja predsjednik sudačkog vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji saziva sjednice tog vijeća. Sjednice vijeća moraju se sazivati kada to pisano zahtijeva jedna četvrtina svih predsjednika sudačkih vijeća u državi.

Članak 82.

- (1) Ocjena može biti:
 1. iznadprosječno obnaša sudačku dužnost,
 2. uspješno obnaša sudačku dužnost,
 3. zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost,
 4. nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost.
- (2) Odluka o ocjeni donosi se javnim glasovanjem.

Članak 105.

- (1) Ako sudac bude imenovan za ministra pravosuđa, ili za državnog tajnika u Ministarstvu pravosuđa, ili kao sudac međunarodnog suda ili neku drugu dužnost u međunarodnim sudovima i međunarodnim misijama sudačka dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan.
- (2) Sudac uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u Ministarstvo pravosuđa, ali ne dulje od četiri godine, za koje vrijeme mu sudačka dužnost miruje.
- (3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka sudac ima pravo na plaću, koja je za njega

povoljnija.

(4) Rješenje o rasporedu suca prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar pravosuđa uz suglasnost predsjednika suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost.

(5) Ministar pravosuđa posebnim pravilnikom utvrdit će uvjete za upućivanje sudaca u međunarodni sud ili međunarodne misije ili neke druge dužnosti u međunarodnim sudovima.

Članak 106.

(1) Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju sudačke dužnosti nanese sudac stranci, svojim nezakonitim ili nepravilnim radom.

(2) Republika Hrvatska zatražit će od suca povrat isplaćene naknade samo kad je sudac štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Članak 109.

(1) Predsjednik suda je sudac koji uz tu dužnost obavlja i poslove sudske uprave.

(2) U sudovima s više od 20 sudaca predsjednik suda može obavljati samo poslove sudske uprave.

(3) Predsjednika suda imenuje ministar pravosuđa između kandidata koje predloži sudačko vijeće.

(4) Predsjednik suda imenuje se na četiri godine, nakon čega može biti ponovno imenovan.

(5) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kome je imenovan za suca.

Članak 111.

(1) Ministar pravosuđa objavljuje oglas u »Narodnim novinama« i poziva na podnošenje prijave za slobodno mjesto predsjednika suda u roku od 30 dana.

(2) Kandidat može biti sudac suda iste vrste i istog stupnja suda u kojem se imenuje predsjednik suda ili sudac višeg suda.

(3) Predsjednik sudačkog vijeća zatražit će od Ministarstva pravosuđa i predsjednika suda u kojem je kandidat sudac ocjene obnašanja sudačke dužnosti i druge podatke iz evidencije sudaca, koji su nužni za utvrđivanje stručne sposobnosti kandidata za obavljanje dužnosti predsjednika suda.

(4) Predsjednik sudačkog vijeća zatražit će od predsjednika neposredno višeg suda mišljenje o kandidatima za predsjednika.

Članak 112.

(1) Na temelju podataka i mišljenja iz članka 111. ovoga Zakona sudačko vijeće utvrđuje kandidate koji ispunjavaju uvjete za predsjednika suda, i predlaže ministru pravosuđa da jednog od njih imenuje za predsjednika suda.

(2) Prijedlog sudačkog vijeća mora biti obrazložen za svakog kandidata i mora sadržavati ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

(3) Uz prijedlog sudačko vijeće mora dostaviti i ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

2. Sudski savjetnici

Članak 119.

- (1) Sud može imati sudske savjetnike i više sudske savjetnike.
- (2) Za sudskog savjetnika u sudu može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit.
- (3) Za višega sudskog savjetnika u sudovima može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao sudski savjetnik, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.
- (4) Sudski savjetnik u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, može biti osoba koja ispunjava uvjete propisane za suca općinskog suda.
- (5) Viši sudski savjetnik u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske može biti osoba koja ispunjava uvjete propisane za suca županijskog suda.

Članak 158.a

Vijeće iz članka 48. stavka 6. ovoga Zakona dužno je donijeti Poslovnik o radu sudačkog vijeća u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.